

Sentencja

- 1) Artykuł 11 ust. 1 lit. d) dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie – nawet jeśli skorzystano z możliwości zastosowania odstępstwa przewidzianego w art. 11 ust. 4 tej dyrektywy – uregulowaniu państwa członkowskiego, zgodnie z którym, co się tyczy obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi, przyznanie dodatku mieszkaniowego jest uzależnione od warunku, by udokumentowali oni w sposób określony w tym uregulowaniu, że posiadają podstawową znajomość języka tego państwa członkowskiego, jeśli ten dodatek mieszkaniowy stanowi „świadczanie podstawowe” w rozumieniu tego ostatniego przepisu, co powinien ustalić sąd odsyłający.
- 2) Uregulowanie państwa członkowskiego, które ma zastosowanie bez rozróżnienia do wszystkich obywateli państw trzecich i na mocy którego, co się tyczy obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi, przyznanie dodatku mieszkaniowego jest uzależnione od warunku, by udokumentowali oni w sposób określony w tym uregulowaniu, że posiadają podstawową znajomość języka tego państwa członkowskiego, nie jest objęte zakresem stosowania dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne.
- 3) Jeśli skorzystano z możliwości zastosowania odstępstwa przewidzianego w art. 11 ust. 4 dyrektywy 2003/109, art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej nie ma zastosowania w wypadku istnienia uregulowania państwa członkowskiego, na mocy którego, co się tyczy obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi, przyznanie dodatku mieszkaniowego, jeśli dodatek ten nie stanowi „świadczania podstawowego” w rozumieniu tego art. 11 ust. 4, jest uzależnione od warunku, by obywatele ci udokumentowali w sposób określony w tym uregulowaniu, że posiadają podstawową znajomość języka tego państwa członkowskiego. Jeśli wspomniany dodatek mieszkaniowy stanowi takie świadczanie podstawowe, art. 21 karty praw podstawowych – w zakresie, w jakim zakazano w nim wszelkiej dyskryminacji ze względu na pochodzenie etniczne – nie stoi na przeszkodzie takiemu uregulowaniu.

(¹) Dz.U. C 201 z 15.6.2020.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 10 czerwca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove – Słowacja) – Prima banka Slovensko a.s. / HD

(Sprawa C-192/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Zakres stosowania – Artykuł 1 ust. 2 – Bez względu na obowiązujące krajowe przepisy ustawowe – Postawienie kredytu w stan natychmiastowej wymagalności – Kumulacja odsetek od kredytu z odsetkami za zwłokę]

(2021/C 297/12)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Krajský súd v Prešove

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Prima banka Slovensko a.s.

Strona pozwana: HD

Sentencja

Z zastrzeżeniem weryfikacji, których dokonanie należy do sąd odsyłającego, dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że nie ma ona zastosowania do przepisów krajowych, na mocy których konsument, który zawarł z przedsiębiorcą umowę kredytu, nie może być zobowiązany na podstawie postanowień tej umowy w przypadku postawienia kredytu w stan natychmiastowej wymagalności do zapłaty na rzecz przedsiębiorcy odsetek zwykłych za okres od postawienia kredytu w stan natychmiastowej wymagalności do rzeczywistej spłaty pożyczonego kapitału, jeżeli zapłata odsetek za zwłokę i innych kar umownych należnych zgodnie z tą umową umożliwia zrekompensowanie rzeczywiście poniesionej przez przedsiębiorcę szkody.

(¹) Dz.U. C 329 z 5.10.2020.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 10 czerwca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Opatowie – Polska) – Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A. / KM

(Sprawa C-303/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Umowy o kredyt konsumencki – Dyrektywa 2008/48/WE – Ryzyko nadmiernego zadłużenia – Artykuł 8 – Ciężący na kredytodawcy obowiązek przeprowadzenia oceny zdolności kredytowej konsumenta – Artykuł 23 – Skuteczny, proporcjonalny i odstraszający charakter sankcji w przypadku naruszenia tego obowiązku]

(2021/C 297/13)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy w Opatowie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A.

Strona pozwana: KM

Sentencja

Artykuł 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG należy interpretować w ten sposób, że badanie, czy sankcje – zgodnie z tym co przewidziano w tym przepisie – mają skuteczny, proporcjonalny i odstraszający charakter, w szczególności w razie naruszenia przewidzianego w art. 8 tej dyrektywy obowiązku zbadania zdolności kredytowej konsumenta, powinno być dokonywane z uwzględnieniem, zgodnie z art. 288 akapit trzeci TFUE, nie tylko przepisu prawa krajowego, który został specjalnie przyjęty w celu transpozycji tej dyrektywy, ale również ogółu wszystkich przepisów tego prawa, interpretowanych tak dalece, jak to możliwe, w świetle brzmienia i celów tejże dyrektywy, tak aby rzeczony sankcje spełniały wymogi określone w jej art. 23.

(¹) Dz.U. C 329 z 5.10.2020.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski syd (Bułgaria) w dniu 21 grudnia 2020 r. – „PONS HOLDING” AG

(Sprawa C-703/20)

(2021/C 297/14)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski gradski syd